

המביא פרק רביעי ביצה

לג:

moshpem
מצווה

טסורת הש"ס

(ג) מוסמך סכם פ"י
 (ד) סכם ק"ו. (ז) ועדי' ש
 מהן מסכימים כי דין רכון

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א' [*תומ'ה ר' יוסי קון וכו'*]
וְעַד שֶׁלֹּא מִתְבָּרֵךְ מִלְּמָרָא
ב' [*תומ'ה ר' יוסי ו' ר' ברוך נספחים*]
קָרְבָּן קָרְבָּן כְּדֵין וְמוֹשָׁחָן
מְהֻרָּב עִזָּה וְר' גַּדְעָן:

מוספֶּךָ ר' שֵׁי

“אוכלי בהמה אין בהן מושום תקון כל’
אייחוביה רב כהנא לריב יהודה¹⁶: מטמיטין
עצי בשמיים להריה בחן ולהתנוף בהן לחוליה
ומוללו ומירח בו ולא קשפבמו להריה בו ואם
בגאנז אטנור בבל ארכיג: לאלזיאנו גו שוייניו לא”

נו חננאל

קפטנו ואם קפטנו חיב חמאת אל' השטא
 פטור אבל אסור לא קשיא לי חיב חמאת
 מביעא אלא כי תניא ההייא בקשין קשין
 בני מלילה ניניהו חבורו מהסרא והבי קהני
 מולו ומריח בו קפטנו ומריח בו בר"א
 ברכין אבל אכלי בקשין לא יקפטנו ואם קפטנו
 פטור אבל אסור לחוץן בו שניו לא יקפטנו
 ואם קפטנו חיב חמאת הגי חרוא קפטנו
 ומריח בו והניא אידך לא יקפטנו להריה בו
 אמר רבוי וירא אמר רב הסרא לא קשיא
 הא ברכין הא בקשין מתקוף לה רב אחא
 בר יעקב בקשין אמריא לא מי שנא מרא
 דתני" שבר אדר את החביה לאכלי ממנה
 גורגורות ובכלבד שלא יתבונן עלשות כל
 ועד הא רבא בר רב אדא ורבנן בר רב
 אריא דאמריו תרויהו כי הווין כי רב יהורה
 היה מפשח יוודה לן אלותא אלותא ע"ג
 רוחיא לחתה דרבני וחצני לא קשיא הא
 ר"א הא רבנן דתניא ר"א אמר נוטל אדרם
 קיסם משלפנו לחוץן בו שיינו וחכ"א לא
 טול אלא מאכום של בהמה ושון שלא
 יקפטנו ואם קפטנו לחוץן בו שיינו ולפוחה
 בו הדרת בשוגג בשחת חיב חמאת במויר
 בי"ט סופג את הארכעים דברי ר"א וחכ"א
 אחד זה ואחר זה איןו אלא משום שבות
 ר"א דקאמר התם חיב חמאת הכא פטור
 אבל אסור רבנן דקיא הא דקאמיר התם חיב חמאת הכא פטור אבל
 אסור הכא מותר לכהלה ולית לה לרבי
 אליעזר הא דתנן שבר אדר את החביה
 לאכלי ממנה גורגורות ובכלבד שלא יתבונן
 לעשות כל' אמר רב באיש כי תניא הדרא
 יבמושתקין: ומגבב מן החצר: ת"ר מגבב
 מן החצר ומלוק שבל מה שבחצץ מוכן
 הוא ובכלבד שלא עישה צבורין צבורין
 ורבוי שמעון מוחר במאן קא מפלני מר
 סבר מהוי דקיא מכני לחומר ולויוא אחריניא
 ומ"ס קדרתו מוכחה עלייו: אין מוציאין
 את האור וכו': מ"ט משום דקיא מולד
 ביום טוב: ואין מלכני את הרעפים:
 Mai קא עבד אמר רבבה בר בר חנה א"ר
 יהונן הכא ברעפים הרושים עסקין מפני
 שעריך

הנתקנים בו מלהי רבי צחמן

הקיירות באש, ואוקמה ר' פלבייט הרעפים לצלה עליהן כשר, וסירוש אין מצורףין בזיט. ואן פלבייט

